

torsdagsklummen

Amageravisens faste klummeskribent Linda Gill skriver alt efter humor, inspiration og emne om dagliglivet som amagerkaner.

» VILD MED GIL

Dit eget sted

Velkommen til min ugentlige klumme i Amageravisen. Da jeg gerne vil indlede et langvarigt forhold på den stille måde lægger jeg ud i den mere bløde, filosofiske ende.

TEKST OG ILLUSTRATIONER: LINDA GILL

Kender du det der med at være lykkelig? Den der boblende lille og egentlig meget drilagtige lykkefølelse indeni?

Forleden var jeg i den heldige situation nærmest at blive overmandet af den. Den kom ikke helt ud af det blå, men alligevel blev jeg så overvældet, at jeg måtte sætte mig ned og give den tid til at føle sig ud for at få det hele med. Når jeg siger, den ikke kom helt tilfældigt, er det jo egentlig fordi, det er lidt min egen skyld. Som regel har man vel selv på en eller anden måde haft en finger med i spillet...

Lykken dukkede op, fordi jeg har bevilliget mig selv et sted. Alle mennesker bør ha' et sted, synes jeg. Og nu traf det sig så uhyre heldigt, at netop det atelier på Bryggen, som jeg i et par år har stået i hemmelighed og drømt om at have, pludselig blev ledigt for udlejning. Til en husleje, der slet ikke kan lade sig gøre mere - hverken på Bryggen eller i København i det hele taget! Man slog til.

Opmagasinerede lærreder, tomme rammer, kasser med 21 års illustrationseksemplere og malegrej har i syv år optaget plads i den lille tre-værelses, der udover to teenagere plus en englænder også rummer mit verdensfirma. Og det var den dag, hvor hele »lageret« var flyttet til atelieret og jeg sad dernede mutters alene med fremtiden i min hule hånd, at lykken kom forbi.

Når det sker, bliver man jo alligevel forskrækket. For der er så meget man distraheres til at være bekymret og nervøs over for tiden (ja man følger vel f.eks. med i pressens ugentlige nedtælling til Jordens snarlige overophedning og deraf forestående undergang). Så der gik faktisk en rum tid, før det gik op for mig, at jeg ikke var ved at blive dårlig af stress. Det var lykke det her!

Følelsen ligesom når man er barn og har et sted. Har du ikke haft sådan et? Det boblede i maven, når man skulle derhen og ingen vidste, hvor man var. Som barn var jeg så hel-

NY FISKEBUTIK PÅ AMAGER

Ishavsfisk har åbnet fiskebutik på Amagerbrogade 250. Byens billigste og ferskeste fisk direkte med fly fra Island.

Knaldtilbud

Denne uge

Torskefilet

Pr. 1/2 kg

49.50

Tilbudet falder så længe lager haves

Vi har stort sortiment af fersk og frossen fisk til byens billigste priser.

Hos Ishavsfisk har alle råd til at købe fisk

ISHAVSFISK

Erhvervskunder og storkøb ring og få et erbudende.

Amagerbrogade 250 - 2300 København - Tlf. 32 62 52 82

Åbningstider: Mandag-Fredag 10.00 - 17.30 - Lørdag 10.00 - 14.00

dig at være i besiddelse af mange af den slags steder.

Da jeg var fire år, flyttede en ny præst til min landsby og med sig havde han en datter på min alder. Min mor tog mig resolut ved vingebenet og plantede mig foran det fremmede barn og så gik hun! Og sådan gik det til, at jeg efterhånden voksede op under 55 procent gejstlig overvågning - for mor så mig faktisk kun herefter, når jeg blev sulten. Præstegården rummede nemlig så mange steder, at der altid var et at gemme sig i sammen med min nye veninde.

Vi kunne få timer til at gå i hulrummet mellem havestens yder- og inderdør, hvor vi så en helt anden verden gennem farvede glasrudder. Eller under buskene i alleen, hvor vi lavede bål og ofrede til fjerne guder både uden ofre og ild.

For ikke at snakke om bækken i skoven bag præstegården, hvor vi udspionerede usynlige fjender og var farlige. Noget gange fandt vi nye steder, og hver gang fulgte den kriblende fornemmelse af lykke med.

Pludselig syntes jeg, det er længe siden, jeg har siddet og haft et sted. Altså sådan et sted, hvor man kan sidde og fore-

stille sig ting, hvis man vil. Drømme.

Sådan et sted, der tillader illusionen om, at verden er væk - og alligevel ligger det velkendte og trygge tæt nok på til at man kan dukke op og sige »BOH«, hvis det alligevel bliver for overvældende. Jeg tror, det er sundt og at alle har ret til at have sådan et sted at drømme fra.

Egentlig lidt ligesom at bo på Amager i det hele taget. Vi kan lægge verden bag os og være os selv, når vi først har krydset vandet. Men vi er aldrig længere væk, end at vi også kan dukke op, når vi får brug for at alle os med alle de andre.

Stedet kan gradueres til at have en kolonihave, et hus, en lejlighed, et værelse, en lænestol eller som minimum sin egen kasse med ejendele!

Det mindste og det største sted er dog dit eget univers. Uden det sted har du ikke noget, uanset hvor meget, du har. Hvilket faktisk er en underlig ting. Men drømme og enden til at forestille sig ting i fremtiden er stærkt undervurderede størrelser, der ikke kun er forbeholdt kunstnere. Passer du

ikke først og fremmest på det sted i dig selv, hvor dine drømme bliver til, er det faktisk svært at finde lykken i andre steder.

Er det atelieret, haven, huset eller øen i sig selv, der gør lykkelig? Næh.

Jeg tror faktisk snarere, lykken oftest består af de øjeblikke, hvor drømme bliver til virkelighed. Og virkeligheden er et dejligt sted at være, hvis man selv har puttet drømme ind i den.

BRYGGENS UDLEJNING

NÅR DU FÅR GÆSTER TIL FEST

ALT HVAD DU HAR BRUG FOR TIL FESTEN

WWW.BRYGGENSUDLEJNING.DK - 32 52 40 79

Skift ikke køkken skift køkkenlåger

Få køkkendrømmen til drømmepris
Se mere på forsiden eller på www.nygammelt.dk

Få et gratis konsulentbesøg og opmåling.
Ring 38 79 16 14

Nygammelt
Skift ikke køkken Skift køkkenlåger

torsdagsklummen

Amageravisens faste klummeskribent Linda Gil skriver alt efter humor, inspiration og emne om dagliglivet som amagerkaner.

VILD MED GIL

Varanen

Historien om en sultestrejkende fugleedderkop i akvariet, som jeg med eminent teknik slap ubemærket forbi, men som jeg måtte informere om i detaljer ved kaffen i Kastrup.

AF LINDA GIL

Jeg har en veninde i Sweitz. Jeg mødte hende første gang, mens jeg stadig levede under ordnede forhold i en langt større lejlighed i City. Damen manglede overnatningsmuligheder under et ophold i København og husets herre tilbød hende galant herberg på vores eksklusive adresse. Veninden viste sig faktisk at være meget nede på jorden, selvom hun ligner noget fra det alpinske high society. Desuden er hun både grafiker og eminent portrætfotograf, og vi indledte hurtigt både samarbejde og et tæt venskab, der har holdt lige siden.

Besøg her i landet indle-

des som regel med et par timers intens kaffe på »Karen Blixen« i Kastrup lufthavn. Helst ved bordet med kaffebønnerne under glasset. Her mærker hun allerede havluft fra Amager og føler der ved mirakuløs forbedring i hendes hud, bedyrer hun med stor alvor, mens vi af-dækker de seneste detaljer fra både karriere og privatliv.

Da hun som freelance ikke altid er helt så holden, som hendes alpinske ydre gir indtryk af, er det gratis ophold hos mig frem for på et dyrt hotel selvfølgelig efterhånden automatisk indgået i hendes rejsebudget. Så da pladsen pludselig blev trangere for mig ved en eksport af hele arrangementet til en

ny og 10 rum mindre »penthouse« på Amager, var gode råd dyre.

Hun annoncerede nemlig sin næste ankomst ganske kort efter indflytningen. Godt nok har jeg budt hende meget i tidens løb, men af en eller anden grund vægrede jeg mig alligevel ved tanken om at placere hendes samlede elegance på en oppustet madras i indgangen.

MIN VENINDE SVOR, at et hotelophold på Amager på ingen måde ville betyde andet, end at vores traditionsrige Louisiana besøg måtte slettes fra programmet. Og sådan noget kan der jo slet ikke være tale om. Det er jo bare noget man siger for

ikke at ligge til last, så der måtte findes en udvej.

Udvejen hed Ivan, for Ivan er hjælpens mand. Det foresvævede mig, at manden havde ledige værelser ved Sundbyvester Plads. Og selvfølgelig ville han være behjælpelig med et værelse under disse omstændigheder, hvilket jeg lettet kunne meddele i Alperne.

Nu er der bare det, at Ivan på alle måder er et meget farverigt livstykke. Og hans lige så farverige kæledyr befandt sig i bemeldte lejlighed. På en eller anden måde følte jeg dog, at det måske ville være for tidligt i denne spæde forandringsproces at afsløre telefonisk overfor min fine veninde, at hun skulle overnatte under tag med 3 kæmpe varaner.

En kronisk præmenstruel hun og de to heraf kraftigt undertrykte varan-hanner! For ikke at nævne fugleedderkopper på størrelse med en knyttet næve, der ifølge Ivan ikke havde indtaget fugls føde i samfundet to år.

Jeg...altså jeg syntes ligesom, at den slags informationer skal gives blidt, med rolig stemme og ikke mindst face-to-face til en kvinde af denne eksvisitte, alpinske kaliber. Der er ikke nogen grund til, at man sidder nede i Sweitz og kører op i uønskede skærskenscenarier. Fordi dy-

rene var jo til alle tider låst inde i deres volierer. Og min veninde ville på intet tidspunkt passere forbi dem heller, vel. Undtagen den sultestrejkende fugleedderkop i akvariet altså. Men den havde jeg en teknik til at slippe stort set ubemærket forbi. Så jeg mente altså, at det var tids nok at informere om disse detaljer ved kaffen i Kastrup! En kvinde skal have tid til at forberede sig, men hun skal heller ikke have så lang tid, at uønskede spekulationer som sagt kan nå at skade skønhedssønnen.

Med andre ord mente jeg at have fuldstændig tjek på bollen.

NU HAVDE JEG bare ikke forudset, at min stakkels veninde ankom med kraftig feber. Og af den grund fik jeg så meget andet at spekulere på i Kastrup, at jeg glemte alt om varaner og fugleedderkopper. Heller ikke da vi trådte ind i lejligheden, faldt det mig ind. Min veninde var som sagt så syg, at jeg måtte bære Gucci- og Versagekufferterne for hende. Vi endte uden svinkeærinder på destinationen, altså hendes værelse.

Og det er så her at det går op for mig i al sin gru, at der er en detalje, jeg har glemt at orientere om. Hvilket falder mig for i samme sekund som

veninden føler, at hun i sin feberildelse sporenstregts må tilbage til køkkenet for at koge en kop te! Derfor når jeg kun panisk at udbrøde: »Du...der er nok noget, jeg lige må fortælle dig...«, for hun har åbnet døren til køkkenet på vid gab.

Og her hører jeg et sønderrivende skrig. For det første hun ser, er den 1½ meter lange præmenstruelle varan, der tilfældigvis er ude på sin daglige luftning i lejligheden. Og den galoperer uden tøven olmt mod døråbningen med min sagesløse veninde!!!! Hun ryger helt op i det røde felt, plaffer døren i med et brag og vender sig ligblegt mod mig. Hvorefter der lissom er en hel del at forklare fra min stammende side.

HUN TOG forklaringen som en mand. Og udbad sig en akut ambulance til Sundby Hospital. Men det var nu fordi det viste sig, hun havde lungebetændelse. Måske blev hendes feber min redning.

Det endte i hvert fald med, at hun blev pot & pande med varanerne under sin rekonvalescens. Og frem for alt er vi stadig veninder, hvilket jeg tilskrives højere magters mildhed.

Men fugleedderkopper er stadig ikke et emne, vi berører...

PROFIL OPTIK DET ER GOD BRILLEKARMA

BRILLE-
ABONNEMENT
FRA KR.
46,-
PR. MD.

FA ET BRILLEABONNEMENT, DER GIVER RO I SJÆLEN

Der gode brillekarma har brettet sig i Profil Optik. Kom ind og få en afslappet oplevelse - se masser af nye modelbriller få gode råd og mulighed for en ekstra grundig synsprøve. Vi tilbyder alle briller og solbriller på abonnement over 12 eller 24 måneder uden udbetalingsgebyrer og renter.

PROFIL OPTIK

Århusgade 264, 2300 København S

V/ Ane Iversen • Amagerbrogade 264
2300 København S • Tlf. 32 50 86 08

Ane

Doris

Imme